

***. Από το άλμπουμ Γ. Χατζηπιερή : Ο ΤΕΜΠΕΛΗΣ ΔΡΑΚΟΣ

ΚΙ ΟΜΩΣ... Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ «ΔΑΣΕΝΙΑΣ»
«ΚΑΝΕΙ» ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ...

Προ ολίγων ημερών (17-6-21), στο Τμήμα Ένταξης, δύο μαθήτριες της ΣΤ' (ως δώρο πριν τη λήξη της φετινής χρονιάς για τα παιδιά της Α' τάξης), έδωσαν μια μικρή παιγνιώδη και διαδραστική παράσταση πάνω στην «περιπέτεια» μιας δυναμικής και θαρραλέας νέας γυναίκας, της Δασένιας ...

Το παραμύθι της Δασένιας το είχαν γράψει, πριν από 23 χρόνια, στο 77^ο Δημοτικό Αθηνών μαθήτριες και μαθητές μου (Β και Γ τάξεων) έχοντας μελετήσει πολλά λαϊκά παραμύθια γύρω από δυναμικές κι έξυπνες γυναίκες που έδιναν λύσεις σε μικρά και μεγάλα προβλήματα.*.

«Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας ξυλοκόπος που είχε μια κόρη που τη λέγανε Δασένια...

Η Δασένια αγαπούσε πολύ όλα τα ζώα και τα φυτά του δάσους... Το κορίτσι έκανε τις δουλειές του σπιτιού και βοηθούσε τον πατέρα της να κόψουν ξύλα. ...

Μια μέρα ήρθε κι έχτισε τον πύργο του στο δάσος ένας δράκος και ήθελε αυτός να κυβερνάει. Ξερίζωνε τα δέντρα, σήκωνε σύννεφο από σκόνη, τσαλαπατούσε τα τρυφερά λουλουδάκια, χαλούσε τις φωλιές των ζώων και έπαιρνε σκλάβους τους ανθρώπους...

Ένα βράδυ η Δασένια είπε στον πατέρα της ότι δεν άντεχε άλλο την καταστροφή και πως αποφάσισε να πάει να βρει το δράκο.

Ο πατέρας της προσπάθησε να την εμποδίσει, αλλά ...»

Το τι τέλος δόθηκε στην ιστορία έχει λίγη σημασία και σίγουρα μπορείτε και να το μαντέψετε. Τα παιδιά συνήθως, στις ιστορίες τους αρέσκονται σε ένα τέλος που δικαιώνει τον αγώνα του «καλού» ήρωα / της «καλής» ηρωίδας...

Όμως αν η Δασένια δεν τα κατάφερνε, όπως είχε γραφτεί, να εξοντώσει το δράκο, για το κοινό καλό; Και στο τέλος αν σκοτωνόταν; Τότε τι; Τα παιδιά της Α' τάξης φέτος, βρισκόμενα αντιμέτωπα και με αυτό το ενδεχόμενο απάντησαν με σιγουριά: «Μα θα βρισκόταν μια «άλλη Δασένια» ή κάποιιο άλλοι άνθρωποι του δάσους ν' αναλάβουν αυτή τη βαριά αποστολή...»...

Κάποιοι γονείς ως «Σημαντικοί Άλλοι» θα είχαν περάσει το μήνυμα της συνεχούς μάχης για τη ζωή σε κόρες (και γιους)...

Στην ιστορία, η φανερή πρωταγωνίστρια είναι η Δασένια όμως έχει ενδιαφέρον να φωτίσουμε και τη γονεϊκή (και δη την πατρική) φιγούρα που κρύβεται πίσω από αυτήν.

ΣΧΕΣΗ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ

«Σήμερα αποδεικνύεται ότι ο ρόλος του πατέρα και ιδιαίτερα ο ρόλος του σύγχρονου «μπαμπά» απαιτεί πολλά περισσότερα από το να είναι απλά ένας βιολογικός πατέρας! Και αυτό γιατί μεταξύ άλλων ο χαρακτήρας και η συμπεριφορά του, έχουν μεγάλη επίδραση στην μικρή του κόρη, στο να σχηματίσει την προσωπικότητά της. Όπως υποστηρίζει η κοινωνική λειτουργός και συγγραφέας, **Melissa Benaroya**:

«Οι γυναίκες που μεγάλωσαν με μια υποστηρικτική, «ζεστή», θετική πατρική φιγούρα, ωφελούνται ποικιλοτρόπως. Με άλλα λόγια, γυναίκες που δεν πελαγώνουν μπροστά σε ένα πρόβλημα, μάλλον, μεγάλωσαν με πιο στοργικούς πατέρες».

Άλλωστε και σύμφωνα με τα ερευνητικά δεδομένα: Ανάλογη της ποιότητας σχέσης που έχει ένα κορίτσι με τον πατέρα της, θα είναι και η ποιότητα των ερωτικών σχέσεων που θα διαμορφώσει στην μετέπειτα ενήλικη ζωή της. Όπως επισημαίνουν οι ειδικοί: Από την παιδική της ηλικία προσλαμβάνει κάθε κουβέντα και συμπεριφορά του μπαμπά της και υποσυνείδητα την «αποθηκεύει» ως την ιδανική.

Η φιγούρα του πατέρα λοιπόν, γίνεται το μέτρο σύγκρισης και θεωρεί πως οποιοσδήποτε άλλος άντρας οφείλει να λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο. Πολλές φορές, πέρα από τους τρόπους συμπεριφοράς, η τακτική αυτή επεκτείνεται και στα εξωτερικά χαρακτηριστικά του πατέρα, με την κόρη μεγαλώνοντας να τείνει να ελκύεται από άντρες που του μοιάζουν. Και βέβαια, αν και σύμφωνα με τους αναλυτές επικρατεί η άποψη πως το «κτίσιμο» μιας ιδανικής σχέσης μεταξύ πατέρα και κόρης γίνεται σε γενικές γραμμές από τα 3 έως τα 10 χρόνια του παιδιού, δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να αρχίσει πιο νωρίς ή και να λήξει πολύ αργότερα.

... Τι να θυμούνται οι μπαμπάδες:

* Οι μπαμπάδες χρειάζεται να θυμούνται πως οι κόρες **δεν χρειάζονται έναν τέλειο πατέρα αλλά έναν πατέρα που τις αγαπάει, τον αγαπούν και κατανοούν τα λάθη του** πολύ περισσότερο από την έλλειψη της δικής του στοργικής υποστήριξης.

* Είναι σημαντικό να μην ξεχνούν πως ο χρόνος κυλάει γρήγορα και από εκεί που η μικρή πάει στο νηπιαγωγείο, πολύ γρήγορα θα φτάσει στην εφηβεία. **Χρειάζεται τότε να έχει ήδη χτιστεί η σχέση εμπιστοσύνης για να κυλήσουν τα πράγματα ομαλά.**

* **Σε πολύ μεγάλο βαθμό, η αυτοεκτίμηση του κοριτσιού εξαρτάται από τη στάση του πατέρα της. Ακόμα και αν δεν είναι μαζί, μπορούν να διατηρούν συχνή επαφή, να έχουν μια θερμή ουσιαστική σχέση.**

* Μια κοπέλα που έχει ασφαλή, υποστηρικτική σχέση με τον πατέρα της, έχει λιγότερες πιθανότητες να μείνει έγκυος ως έφηβη και να γίνει σεξουαλικά ενεργή στην αρχή της εφηβείας της. Επιπλέον, η καλή σχέση πατέρα-κόρης είναι πιο πιθανό να οδηγήσει σε σχέσεις με άνδρες που είναι συναισθηματικά ζεστοί. Έχοντας αποκτήσει μια εικόνα για τη σχέση με το άλλο φύλο αυτές οι γυναίκες μπορεί να έχουν πιο επιτυχημένους και μακροχρόνιους γάμους.»**.

ΥΓ... Εμείς στο παραμύθι, όταν το γράφαμε, είχαμε πει πως η Δασένια δε θα παντρευόταν... τουλάχιστον στο «δικό» μας τέλος. Δεν ήταν απαραίτητο. Ίσως άλλη φορά! ... Τα δυο κορίτσια της ΣΤ' φέτος -επηρεασμένα και από πρόσφατα γεγονότα - πήραν πρωτοβουλία / πρότειναν και στο τέλος μας τραγούδησαν και το «ΜΙΛΑ», με έμφαση στο θάρρος και μικρή αναφορά στο «me-too»***.

Πηγές: * Παναγοπούλου Ε. – Περβανάς Κυρ. Ταξιδεύοντας στη θάλασσα των λαϊκών παραμυθιών Άρθρο στο περιοδικό Γέφυρες, Τεύχος 10, Μάιος –Ιούνιος 2003

** Ρίτα Βελώνη <https://www.fractalart.gr/pateras-kai-kori/> (απόσπασμα)

***. Τραγούδι «Μίλα» από Αριάδνη και Αρτεμ <https://www.youtube.com/watch?v=3kfgtpUnEAS>

****. Τραγούδι Γ. Χατζηπιερή «Για τον πατέρα», Ελ. Αρβανιτάκη <https://www.youtube.com/watch?v=iKP9LHvoaUJ> / Σύνταξη: Κ. Περβανάς